

Sagen afsluttet, kan han afslutte den; saa skal det ske med en Betænkning fra min Side, som jeg ikke tror vil egne sig til det, de Herrer først og fremmest ønsker: at faa Stilhed om Sagen og faa strøet Sand paa.

Jessen: Vi hørte nu af det ærede Medlem (Fraenkel), at det ogsaa i Aar er hans Mening at trække Sagen i Langdrag, idet han forsikrede, at det ikke skulde komme til at gaa hurtigere, end han ønskede, og nu ved vi altsaa, hvad vi i saa Henseende maa regne med.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem, at naar han insinuerer, at jeg i denne Sag har faaet en Partiparole, som jeg har fulgt, saa er det fuldkommen galt. Jeg har ikke faaet nogen som helst Partiparole i denne Sag, men jeg har sat mig ind i Sagen, og jeg har, som det ærede Medlem siger, vendt hvert Blad og læst det igennem, saaledes at jeg ved, hvad der foreligger i Sagen, hvad det ærede Medlem endnu ikke ved. Jeg er ikke bange for allerede paa dette Grundlag og paa dette Tidspunkt at udtale, at efter min Formening er der ikke begaaet den fjerneste Uretfærdighed mod de Mennesker, og jeg kan, som sagt, tale med saa meget større Sikkerhed, som jeg har pløjet Sagen igennem og gjort mig bekendt med alle dens Enkeltheder. Det er det ærede Medlem selv, der har foranlediget denne Udtalelse, og jeg kan forsikre ham om, at den stammer ikke fra nogen Partiparole. Jeg er stolt over, at jeg ved Lejligheder, hvor jeg finder det rigtigt, kan bøje mig for en Partiparole; det var maaske heldigt for det ærede Medlem og det Parti, han tilhører, om han i samme Grad var i Stand til at bøje sig for en Parole fra sit Parti; saa tror jeg, han vilde have bedre Kaar indenfor sit Parti, end han har i Øjeblikket.

Forslagsstilleren (Fraenkel): Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem hurtigt kan sætte sig ind i en Sag, naar han bryder sig lige saa lidt om at opfatte den korrekt, som han bryder sig om at opfatte korrekt, hvad man siger, baade efter Ordlyden og efter Meningen. Som om jeg havde sagt, at jeg vilde trække Sagen i Langdrag! Hvornaar har jeg sagt det? Hvor har jeg sagt det? Jeg har sagt, at jeg vil bruge saa megen Tid, som det er nødvendigt at bruge. Og jeg vil ogsaa anbe-

fale det ærede Medlem at anvende saa megen Tid paa Sagen, som det er nødvendigt. I øvrigt kunde det interessere mig i høj Grad at høre, hvor det ærede Medlem har haft Lejlighed til at vende ethvert Blad i denne Sag.

Jessen: Det skal jeg sige det ærede Medlem (Fraenkel); jeg havde Sagens Akter udlaaent fra Bureauet og sad oppe i et af Arbejdsværelserne og studerede Sagen. Det tog ganske vist nogle Aftener, men naar jeg er Medlem af et saadant Udvalg, føler jeg mig virkelig forpligtet til at anvende den Tid, der er nødvendig til at sætte mig ind i Sagerne, uden at de utilbørligt forhaales. Jeg har sat mig saa grundigt ind i Sagen, at det ærede Medlem ikke kan forekaste mig noget i saa Henseende, og naar han forsøger at give det Udseende af, at jeg ikke har opfattet Sagen, er det noget, det ærede Medlem ikke har Spor af Begreb om. Han kender slet ikke min Opfattelsessevne. Naar det endelig skal være, tiltror jeg mig at være i Besiddelse af større Evne til at sætte mig ind i en saadan Sag end det ærede Medlem, thi jeg har dog mellem Aar og Dag adskillige saadanne Sager, som jeg maa sætte mig ind i og maa gøre det grundigt. Det ærede Medlem kan være forvisset om, at han er ikke den eneste, der kan sætte sig ind i en saadan Sag; selv om han skal bruge ti Gange saa lang Tid som andre, tror jeg ikke, han bedre evner at sætte sig saaledes ind i Sagen, at han kan bygge paa, at han er den eneste, der forstaa den. Naar det ærede Medlem fremdeles insinuerer, at vi vil have Sagen dysset ned, skal jeg sige, at det er ganske uberegtiget. Han har ikke den fjerneste Grund til at fremsætte en saadan Tanke, og jeg tilbageviser den paa det bestemteste. Der har nu været hvirvlet Støv nok op om Sagen, og vi vil nu have Ro, saaledes at det ærede Medlem ikke skal faa Anledning til maaske igen i næste Samling at søge at faa et Udvalg nedsat.

Forslagsstilleren (Fraenkel): Hvad der er hvirvlet op af Snavs i denne Sag, det er hvirvlet op fra de Herrer Side, som har, om end ikke modsat sig et Udvalgs Nedsættelse, saa dog haft store Betæneligheder ved det. Hvad angaar det at gennearbejde Sagen i Løbet af et Par Aftener, da tillader jeg mig at hævde, at det er hverken det ærede Med-